

Moderaterna måste börja lyssna på väljarna

JAN-ÅKE LINDSTEDT

Mångårig moderat väljare i Göteborg

Vi som stött Moderaterna sedan barnsben är inte längre införstådda med den politik som förs. Men att lämna ett hjärteparti är inte lätt, men lika svårt blir det troligtvis att gå tillbaka.

För mig började tvivlen med den moderatledda, fortsatta nedrustningen av försvaret. Jag var helt införstådd med att en volymminskning var önskvärd och möjlig efter Kalla kriget och murens fall. Men att mitt parti var ledande och delaktigt i den besinningslösa nedmontering av förmågor som verkställdes innebärande, att det nu är hart när omöjligt att för åtkomliga pengar ens i begränsad omfattning återställa vad som förlorats, är för mig ett lik i partiets last.

Även övergivandet av värnplikten, som fungerade som kitt och förståelse mellan unga män och kvinnor ur skilda samhällsskikt och en oerhört viktig social och stabiliserande faktor, var ytterligt tveksam.

Tvilvel nummer två kom när det visade sig att en borgerlig, moderatledd regering ingenting kunde åstadkomma gentemot ungdomsbrottligheten. Att på detta sätt överge en hel generation, som kommit på fel väg och att låta problemformuleringen ägas av flumvänstern, som ju ingenstans lett utan tvärtom är en del av hela problematiken.

Att allt startar i ett ordningslöst klassrum är det många som inser. Jan Björklund försökte, men fick inte tillräckligt stöd. Det var för mig ett moderat svek, alternativt en naiv åsikt att FP behövde en egen profilfråga och därmed kunde klara sig självt.

Tredje spiken i min moderatkista är nuvarande asylinvandring med en accepterad stor volyminströmning av människor, som tillåts slänga sina pass och identitetsbevis. Därtill en total oförmåga att fastställa en volym, som landet klarar av integrationshumant, ekonomiskt och socialt.

De svåra problem på vitala områden som ideligen framkommer i medierna

är baserade på en inkommande volym om 10 000–15 000 personer för tioalet år sedan. Denna storlek är för övrigt densamma som i dag gäller för Kanada och Australien med flera humana länder.

När väl Fredrik Reinfeldt med sin tio gånger större volym lämnat, visar det sig ändå att partiet är helt oförmöget att inse att eftersom inget gjorts, eller nämnvärt kommer att kunna göras, vad gäller bostäder, skolor och arbeten de närmaste tre-fyra åren, så kommer så gott som samtliga problem att förvärras.

Detta är inte rätt mot någon, allra minst invandrarna. Jag vill kalla denna medvetna, destruktiva låt-gå-politik för invandrarfientlig i dess rätta mening. Hur kan ni fullfölja en tiofaldig ökning utan att ha de absolut nödvändiga plattformarna redo?

De effekter som kommer att uppstå, och som nu alltmer syns och varnas för, blir inte möjliga att hantera inom vårt nuvarande sociala och ekonomiska samhälle. Utlovade bostäder som måste bli tältläger, skolor som måste bli paviljonger med fyrtio barn i varje klass och arbeten som måste bli förvaring med bidrag.

Ni, de politiker som nu leder marschen mot detta okontrollerbara tillstånd, är antingen helt förblindade för sakliga förhållanden eller rent religiösa i er tro att det goda samhället per automatik infinder sig bara för att ni önskar så. Hur är det möjligt att moderater stöder detta scenario?

När en skärgårdsbåt får slagsida, måste tillräckligt många gå längst ut på motsatta sidan för att uppnå jämvikt och rät köl. Det är vad vi ser nu, att motvilliga moderater tvingas längst ut på ena kanten för att åstadkomma denna jämvikt.

Eftersom det inte finns mer än 2–3 procent sanna rasister i Sverige, är med andra ord 10–12 procent hos SD slagsidesväljare, somliga med genuin oro och andra i ren förfäran inför 100 000 fler per år i asylinvandring. Dessa får ni inte tillbaka med kosmetiska åtgärder och vädjande slagord.

Dessutom har ingen svarat på frågan vad som gäller om världsläget åstadkommer en fördubblad asylsökandevolym om 200 000 per år. Har några av er svaret redan

nu, vore det intressant att få ta del av motiveringen. Vilken den än blev. Det är mer än sorgligt att er volympolitik får till stånd en uppdelning av moderater i två partier.

Fjärde skälet som nu får bägaren att rinna över gäller **Decemberöverenskommelsen**. Det är för mig helt ofattbart att moderater går i spetsen för att ge möjlighet för de rödgröna och därmed Vänsterpartiet att riva upp det som skapats av åtta år av alliansstyre och att ytterligare få bedriva undermålig vänsterpolitik. Och detta av det enda och enkla skälet, att ni inte officiellt kan samordna er med SD om lämpligt antal asylinvandrare. Ni har helt utplånat er som sann opposition och gett de rödgröna mer eller mindre carte blanche för sin tivelaktiga politik.

Både ni och de rödgröna tillgodogör er skamlöst SD:s röster när så bjuds, men hycklar å det grövsta om att inte samråda. Det är bortom min fattningsförmåga att ni håller Vänsterpartiets autonoma våldsgupper och slumrande kommunister och ekonomiskt oansvariga politiker för mer salongsfärdiga och demokratiska än Sverigedemokraterna. Ni har inte ens försökt med en samtalsrunda utan helt kontraproduktivt slagit igen dörren. Enligt mitt förmenande manipulerar ni med demokratin.

Det femte och sista gäller er aningslösa vänta-och-se-policy i tiggarrådan. Ju längre tiden går, desto svårare blir det. Man bävar inför sommaren. Dessutom raseras allt som byggs upp kring romer av den antistämning och avoghet som skapas. Ert ansvar är att inse att ett tiggeriförbud är absolut nödvändigt och att det på intet vis ska innebära ett övergivande av romerna.

Nu har ni fått insyn i hur moderata väljare kan tänkas tycka. Ni behöver inte stå oförberedda och okuniga när opinionsrasen nästa gång slår till.

Lycka till med en nödvändig kursändring. För närvarande bär det rakt mot grynnorna.